

Stemmer. Der var vel enkelte Bestemmelser, om hvilke der reiste sig Tvivl, f. Ex. om Udstrækningen af Amtmandens Myndighed, om det var gavnligt og hensigtsmæssigt, at han paa Embeds Begne skulde være Formand i Lagthinget, og om han skulde have den Myndighed, som Lovens § 12 eller det nye Udkasts § 13 tildeles ham, eller om den skulde overgives til et staaende Udvalg; men der fandtes dog overveiende Grunde til at overdrage denne Myndighed til Amtmanden. Endelig var der ogsaa med Hensyn til Betingelserne for Valgretten forskjellige Meninger; der var imidlertid ikke nogen forskjellig Mening om, hvorvidt en Skattecensus kunde lægges til Grund som Betingelse for Valgretten, men Tvivlen var om, hvorvidt Valgretten skulde knyttes til Eiendoms Bestidelse, eller om de samme Betingelser skulde være gjældende for Valgret til Lagthinget, som vare gjældende for Valgret til Folkethinget. Man ansaae det imidlertid for det Hensigtsmæssigste, i Overensstemmelse med hvad der ogsaa gjaldt med Hensyn til Valget til Communeradene her, da Lagthingets Virksomhed maatte ansees for i det Væsentligste at være en communal, at en Formue eller Eiendoms Bestidelse lagdes til Grund, eller at Formuea blev repræsenteret. Dette er Aarsagen til, at Lagthinget har foreslaaet § 2 saaledes, som den nu foreligger i Lovudkastet. Man troede derimod ikke, at man paa Grund af Omstændighederne og paa Grund af, hvad der fandt Sted her, burde foreslaae, at de samme Betingelser skulde gjælde for Valg til Lagthinget som for Valg til Folkethinget, skjøndt man vel indsaar, at det kunde have sine Vanskeligheder at bestemme, hvorvidt En virkelig havde Eiendomsret fornemmelig til Fordegods, ligesom det ogsaa kunde have sin Vanskelighed med Affattelsen af Valglisterne. Iøvrigt skal jeg for Diebliffet ikke videre yttre mig.

Tillisch: Skjøndt det Udvalg, der sidst var nedsat til at afgive Betænkning over dette Lovudkast, og hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, tillod sig at gjøre flere forskjellige Indstillinger til Forandring i det os nu atter forelagte Udkast, har jeg dog ikke troet, at mere end een af dem var af en saadan Bigtighed, at jeg maatte ansee det for min

Pligt at gjenoptage den. Det er nemlig med Hensyn til Betingelserne for Valgretten. Udskastet har i saa Henseende atter bestemt, at Valgretten skulde være afhængig af Eiendomsretten til, et vist Antal Gylten Jord; men det tør jeg, som bemærket, ikke tilraade. For det Første troer jeg, at Landstinget selv ved den Afstemning, som sidst fandt Sted, har vedtaget, at Eiendomsretten ikke burde lægges til Grund for Valgretten, og dernæst veed jeg af egen Erfaring, at det bestemt ikke lader sig gjøre paa Færøerne at knytte Valgretten til en Eiendoms census. Naar jeg her tillader mig imod den høitærede Landstingsmand for Færøerne (D. Jørgensen) og imod Lagthinget at fremsætte en saadan Paastand; troer jeg, at jeg skylder mig selv at anføre Noget, der kan godt gjøre, at jeg dog virkelig har havt Leilighed til at lære disse Forhold temmelig nøie at kjende. Jeg har ikke alene, som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke her i Thinget, i en lang Række af Aar været Sørenskriver paa Færøerne, og som saadan paa Embedsvegne havt med Skjøde, Panteprotokoller og dsl. at gjøre; men, da jeg havde været en kort Tid deroppe, saar jeg, hvilken utrolig Uorden der fandt Sted i hele dette Forhold, og jeg tillod mig derfor hos det kongelige danske Cancellie at anholde om Tilsludelse til at bereise Derne og sammenkalde Eierne i de forskjellige Bøigder, for at conferere med dem og faae de fornødne Oplysninger. Der var Ingen, der havde opfordret mig dertil; det var af min egen frie Villie, jeg gjorde det, uden at jeg erholdt en eneste danst Skilling i Godtgjørelse for dette meget besværlige og for mig temmelig bekostelige Arbeide. Jeg gjorde det altsaa alene af Interesse for Sagen, og jeg jog det ikke over med en Harefod; thi jeg bereiste hver enkelt Bøigd og var ofte flere Dage samlet med samtlige Ciere af Fordegods i Bøigderne og confererede med dem, for at faae at vide, hvorledes det egentlig forholdt sig med Eiendomsretten; men ikke i en eneste Bøigd kunde jeg faae at vide, hvem der eiede det vedkommende Fordegods, ja, i endeel kunde jeg ikke engang faae at vide, hvem der besad det. Da jeg har havt denne Leilighed til at gjøre mig bekendt dermed, anseer jeg mig ikke blot for berettiget, men ogsaa